

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudkyň Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a Mgr. Hany Ptáčkové v právní věci žalobce **J.K.**, bytem [REDACTED], zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148 280 02 Kolín, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2015, č. j. OD 715/15-3/67.1/15239/Rg,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne ze dne 3. 8. 2015, č. j. OD 715/15-3/67.1/15239/Rg, s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :**I. Žaloba**

Žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru správního (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 4. 5. 2015, č. j. 39108/2015. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítnul jako nedůvodné námitky žalobce proti provedenému záznamu v registru řidičů a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 3. 12. 2014 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

Žalobce uvedl, že žalovaný řádně nerefletoval na odvolací důvody, nezabýval se žalobcem předloženými důkazy, konkrétně rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014. Přitom z uvedeného rozhodnutí, jakož i dalších rozhodnutí odvolacích orgánů (které žalobce v žalobě konkrétně označil a soudu spolu s rozhodnutím Městského úřadu Písek předložil) vyplývá praxe těchto

odvolacích správních orgánů, jež v prakticky shodných věcech posuzovaly, zda i jednotlivé podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) mohou být způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z hlediska právní jistoty považoval za nemyslitelné, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným.

Následně žalobce uplatnil žalobní výtku směřující do nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů. Nesouhlasil se závěrem žalovaného jako odvolacího orgánu, že nemůže posuzovat jednotlivé podklady, přestože, jak uvedl dříve, správní praxe je odlišná. Žalovanému vytýkal, že jako jediné důkazy, které žalovaný posuzoval, byla oznámení od oddělení policie o spáchání přestupku, která však podle žalobce nemohou být dostatečným důkazem, a mají být porovnána s předmětným rozhodnutím. Podle žalobce rozhodnutí v blokových řízeních série ■■■ č. bloku ■■■ a série ■■■ č. bloku ■■■ nesplňují dostatečnou individualizaci skutku, naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013 č. bloku C 1404971 plyne dodržení zákonem stanovených požadavků podle rozsudku Nejvyššího správního soudu.

K tomuto žalobnímu bodu následně žaloba v obecné rovině rozvedla, za jakých okolností není pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobce identifikoval případy, kdy z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, upozornil na nepřipustnost použití zkratk, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání, kdy nestačí uvést pouze „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“ či zkratky ve vztahu k bezpečnostním pásům nebo v případě nezastavení na signál stůj. Také musí být z rozhodnutí zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo vyloučeno, že se přestupek stal na pozemní komunikaci, údaje musí být čitelné, srozumitelné a přehledné. V tomto směru se žalobce dovolával rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39.

K jednotlivým pokutovým blokům pak žalobce uplatnil následující výhrady:

K pokutovému bloku ze dne 3. 12. 2014 žalobce namítal, že obsahuje chybnou právní kvalifikaci, když v něm bylo uvedeno pouze „125c/1k“. Chybí v něm konkrétní místo, aby bylo možné určit, zda k přestupku došlo na místě veřejně přístupném či soukromém pozemku, vyvstává proto pochybnost o věcné příslušnosti orgánu rozhodujícího v blokovém řízení. Chybí úplný název obce, ulice ■■■ vede po dvou rozdílných komunikacích, není proto zjevné, kde k přestupku došlo. V kolonce pro vyličení události je právní kvalifikace „§ 6/1a) 361/2000 Sl.“, když správně mělo být uvedeno § 6 odst. 1 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., zákona o provozu na pozemních komunikacích. Blok je neplatný, neboť na něm chybí otisk úředního razítka.

V pokutovém bloku ze dne 6. 5. 2014 je rovněž obsažena chybná právní kvalifikace, neboť byl obsažen jen údaj „125c1f3“. Žalobce opět namítal, že v pokutovém bloku chybí konkrétní místo, aby bylo možné určit, zda k přestupku došlo na místě veřejně přístupném či soukromém pozemku, vyvstává proto pochybnost o věcné příslušnosti orgánu rozhodujícího v blokovém řízení. Byla uvedena pouze komunikace a směr na centrum ■■■, v rozhodnutí uvedená komunikace vede obcí ■■■ v délce cca ■■■ km, údaj o ■■■ místě přestupku je neúplný. V kolonce pro vyličení události je právní kvalifikace „§18/4) z.č.

361/2000Sb.“, když správně mělo být uvedeno § 18 odst. 4 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., zákona o provozu na pozemních komunikacích. V bloku nejsou požadovaným způsobem uvedeny údaje o oprávněné osobě, je uveden jen podpis bez jména, příjmení či identifikačního čísla oprávněné osoby.

Další výtky žalobce uplatnil proti údajům na pokutovém bloku ze dne 11. 11. 2013. I na něm byla obsažena chybná právní kvalifikace, neboť byl obsažen jen údaj „125c/1f4“. Žalobce opět namítal, že v pokutovém bloku chybí konkrétní místo, aby bylo možné určit, zda k přestupku došlo na místě veřejně přístupném či soukromém pozemku, vyvstává proto pochybnost o věcné příslušnosti orgánu rozhodujícího v blokovém řízení. Popis skutku ve formátu „rychlost“ nepopisuje porušení jakékoli povinnosti řidiče stanovené zákonem. Znovu žalobce namítal, že v kolonce pro vyličení události je nepřesná právní kvalifikace „§18/4 z.č. 361/2000Sb.“, když správně mělo být uvedeno § 18 odst. 4 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Také ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 19. 3. 2013 žalobce uplatnil námitku nesprávné právní kvalifikace, neboť byl uveden jen údaj „125c/1f3“. Shodně jako v předchozím případě žalobce uvedl, že chybí konkrétní místo, aby bylo možné určit, zda k přestupku došlo na místě veřejně přístupném či soukromém pozemku, vyvstává proto pochybnost o věcné příslušnosti orgánu rozhodujícího v blokovém řízení. Shodně tak brojlil proti popisu skutku uvedením údaje „rychlost“ a právní kvalifikaci „§18/4 z.č. 361/2000Sb.“ namísto uvedení § 18 odst. 4 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Shodné výhrady žalobce uplatnil proti pokutovému bloku vydanému dne 29. 5. 2012. Dodal, že v rozhodnutí absentuje uvedení přidružené právní normy, která předpokládá postižitelnost překročení nejvyšší dovolené rychlosti pravděpodobně v obci uvedením § 18 odst. 4 písm. a) zák. č. 361/2000 Sb., zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení, které k výzvě soudu vyčíslil na částku 10 800 Kč.

II. Vyjádření žalovaného

V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný odvolal na napadené rozhodnutí. Dále poznamenal, že v případech, kdy je účastník zastoupen stejným právním zástupcem, kterým byl žalobce zastoupen v odvolacím řízení, je vždy podáno blanketní odvolání, k výzvě k doplnění jsou doplněny jen obecné, nekonkrétní, mnohdy nesouvisející výtky. Žalovaný se dostatečně zabýval kvalitou jednotlivých rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení, zabýval se i oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení. Žalobcem předložená kopie rozhodnutí jiného krajského úřadu se týkala jiného případu a žalovaný se k němu i stručně vyjádřil. Dodal, že žaloba je zčásti stejná s tou, kterou podepsaný soud projednává pod sp. zn. 59 A 64/2015 či 59 A 69/2015. K jednotlivým výhradám žalobce proti obsahu pokutových bloků žalovaný uvedl, že pokutové bloky spolu s oznámeními o spáchaných přestupcích byly dostatečnými podklady pro záznam bodů v rámci bodového hodnocení řidičů

a žalobcovy námitky nejsou důvodné. Žalovaný navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje.

III. Skutečnosti vyplývající ze správního spisu

Z obsahu předloženého správního spisu soud ověřil následující rozhodné skutečnosti:

Dle výpisu z bodového hodnocení řidiče žalobce dosáhl 12 bodů na základě těchto přestupků:

- 1) ze dne 3. 12. 2014 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za který byly zaznamenány 3 body;
- 2) ze dne 6. 5. 2014 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, za který byly zaznamenány 3 body;
- 3) ze dne 11. 11. 2013 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, za který byly zaznamenány 2 body;
- 4) ze dne 19. 3. 2013 za přestupek dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, za který byly zaznamenány 2 bodů;
- 5) ze dne 29. 5. 2012 za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, za který byly zaznamenány 2 body.

Žalobce podal dne 9. 12. 2014 námitky (bez uvedení konkrétních výtek) do oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 3. 12. 2014.

Správní orgán I. stupně měl k dispozici jednotlivá oznámení o uložení pokut v blokových řízeních, která se týkala přestupků specifikovaných shora. K nim byly vyžádány kopie pokutových bloků.

Ze spisu dále plyne, že řízení o námitkách bylo přerušeno na žádost žalobce, který chtěl jako předběžné otázky řešit, zda jsou rozhodnutí uložená v blokových řízeních způsobilými podklady při záznam bodů, proto žádal o zahájení přezkumného řízení ohledně vydaných pokutových bloků ze dne 3. 12. 2014 a ze dne 6. 5. 2014 a následně i o obnovu řízení ohledně pokutového bloku ze dne 29. 5. 2012.

Rozhodnutím ze dne 4. 5. 2014, č. j. 391108/2015, byly žalobcovy námitky proti záznamu bodů jako neodůvodněné zamítnuty a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů ke dni 3. 12. 2014 potvrzen. Správní orgán I. stupně označil oznámení o přestupcích, ze kterých při záznamu bodů do registru řidičů vycházel. Dále uvedl, že si vyžádal i pokutové bloky, které konkrétně označil. Konstatoval, že záznamy byly provedeny bezchybně. Podnět k zahájení přezkumného řízení nebyl stále vyřešen. Žalobcovu žádost o další přerušování řízení z důvodů podané žádosti o obnovu řízení označil správní orgán I. stupně za obstrukční.

Blanketní odvolání žalobce doplnil k výzvě správního orgánu I. stupně. Obecné odvolací námitky směřovaly do přesvědčivosti a přezkoumatelnosti rozhodnutí, z tohoto pohledu podle žalobce nebyly naplněny požadavky pro řádný zápis právních norem, žalobce v tomto směru zmiňoval střídání zkratk vztahujících se k zákonu o silničním provozu. Dále

obecně popisoval, jak má být v řízení o námitkách postupováno a jaké náležitosti musí splňovat pokutové bloky, především obecně brojil proti používání zkratk ohledně jednotlivých skutkových podstat přestupků. Odvolání zmínilo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49928/2014, které se nezpůsobilo podkladů pro záznam do registru řidičů týkalo. A znovu musí soud konstatovat, že se jedná v podstatě o formulářově uplatněné obecné odvolání shodného znění podávané žalobci, pokud jsou v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů zastoupeni advokátní kanceláři, která zastupovala v daném případě i žalobce.

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Podle žalovaného správní orgán I. stupně rozhodoval o námitkách na podkladě pravomocných rozhodnutí, na základě kterých byly žalobci body zaznamenány. Také si vyžádal kopie všech pokutových bloků, které byly platné a pravomocné. Správní orgán I. stupně podle žalovaného rozhodoval na podkladě všech dostupných a způsobilých podkladů, u přestupků dokladoval jak jednotlivá oznámení o uložení pokuty, tak samotná rozhodnutí o blokové pokutě, když ve spise byly zajištěny kopie pokutových bloků, které splňují požadavky dle § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2011, sp. zn. 9 As 2/2011. Zdůraznil, že v daném řízení není prokazováno naplnění skutkových podstat přestupků, ale jen to, zda pro záznam bodů existují relevantní podklady, s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 96/2008-44. Námitky směřující proti vyplnění pokutových bloků označil za obecné, nikoli podané na konkrétní případ. Na podporu svých závěrů žalovaný citoval část rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2014, č. j. 4 As 3/2014-39, ze které plynou specifika blokového řízení a možnost využití zkratk ve vztahu k identifikaci přestupkového jednání a jeho kvalifikace. Žalovaný odmítl vzít v potaz rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, které je zřejmě s citovaným rozsudkem v rozporu.

IV. Právní úprava a hodnocení věci krajským soudem

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s., přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního dle § 75 odst. 1 s. ř. s.

Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci námitek žalobce proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).

V obecné rovině soud nejprve připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), podle něhož: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“ V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-41) ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (pokutové bloky), aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů.

První žalobní bod, který se týká nereflektování odvolacích důvodů, v podstatě kopíruje žalobní námitky uplatněné již v žalobách projednávaných zdejším soudem pod sp. zn. 59 A 15/2015 a sp. zn. 59 A 34/2015 či sp. zn. 59 A 64/2015. Žaloba v tomto směru neobsahovala žádné žalobní výhrady, které by žalobcův případ individualizovaly a směřovaly do konkrétních částí napadeného rozhodnutí žalovaného a opomenutí konkrétních odvolacích námitek.

K uplatněné žalobnímu bodu soud shodně jako v předchozích rozhodnutích v shora označených věcech uvádí, že je samozřejmě povinností žalovaného jako odvolacího orgánu svoje rozhodnutí řádně odůvodnit v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, včetně vypořádání odvolacích námitek. Tuto povinnost však nelze absolutizovat a chápat ji jako striktní požadavek na podrobné vypořádání každé dílčí námitky a argumentace, je-li z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, jak o odvolacích důvodech žalovaný uvažil a na základě jakého skutkového stavu a právních úvah a důvodů. Některé výtky mohou být vypořádány i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje správní orgán názor odlišný od žalobcova, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy minimálně *implicite* vypořádá.

Žalobce se odvoláním, včetně odkazu na dokládanou kopii rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, bránil prvostupňovému rozhodnutí v obecné rovině,

aniž by upřesnil, jaký vztah má mít jím předložené rozhodnutí jiného správního orgánu, týkající se jiného účastníka řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, jiných pravomocných rozhodnutí, k projednávanému případu žalobce, a jaké konkrétní vady a kterých rozhodnutí, resp. pokutových bloků mají být v této souvislosti žalovaným reflektovány. Je to právě individualizace a jasná specifikace odvolacích námitek ze strany účastníka řízení, která zakládá odvolacímu správnímu orgánu povinnost na konkrétní námitky, výhrady a odkazy konkrétně reagovat. Nejsou-li námitky dostatečným způsobem specifikovány, pak postačí vypořádat se s obecnými námitkami způsobem, u kterého nejsou pochybnosti, že v obecné rovině odvolací správní orgán napadené rozhodnutí přezkoumal. Plně postačovalo, pokud za daných okolností z rozhodnutí žalovaného vyplývá, že se žalovaný s náhledem a rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje neztotožňuje.

Soud považoval v daném případě rozhodnutí žalovaného za srozumitelné, řádně odůvodněné. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal s odvolacími námitkami žalobce dostatečným a srozumitelným způsobem, který reflektoval naprosto obecnou povahu podaného odvolání. Z rozhodnutí vyplývá, že se náležitostmi rozhodnutí a pokutových bloků žalovaný zabýval. Větší obecnost a stručnost odůvodnění rozhodnutí žalovaného plně odpovídá již shora zmíněnému charakteru odvolacích námitek. Protože žalobce neuplatnil žádné konkrétní důvody, které by mohly zpochybnit vydané pokutové bloky a v návaznosti na ně vydaná oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení jako řádné podklady pro záznam bodů (nezpochybňoval konkrétní údaje na pokutových blocích, nepoukazoval na okolnosti jejich vydání, nezpochybňoval svoje podpisy na nich, a tedy ani právní moc rozhodnutí vydaných v blokovém řízení, neuváděl žádné skutečnosti, které by důvodně nasvědčovaly tomu, že daný přestupek nespáchal), neobjevily se ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí žádné konkrétnosti. V žádném případě ovšem nelze dospět k závěru, že žalovaný na odvolací důvody nereflektoval a jednotlivými rozhodnutími, na jejichž základě byl příslušný počet bodů žalobci do registru řidičů zaznamenán, se nezabýval.

Odvolává-li se žalobce v žalobě znovu na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, jakož i na další rozhodnutí tohoto správního orgánu a rozhodnutí Městského úřadu Písek, která soudu spolu s kopiemi pokutových bloků jiných řidičů než žalobce předložil, pak soud uvádí, že nepovažoval za potřebné se jimi zabývat pro účely posouzení žalobních námitek. Žalobce nenavrhoval těmito listinami doplnit dokazování, neuváděl ani, jaké skutečnosti by jimi mohly být podloženy, kromě správní praxe toho kterého správního orgánu. K tomu lze jen poznamenat, že případná jiná praxe správního orgánu či rozsah odůvodnění jiných rozhodnutí bez dalšího nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí žalovaného.

Další částí žaloby žalobce brojí (*pozn. soudu* opět shodně jako v žalobách podaných stejným právním zástupcem v již dříve projednávaných věcech) v obecné rovině proti nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. S tezemi, které žalobce ve vztahu k rozhodnutím o přestupcích a rozhodnutí vydaných v blokovém řízení soudu předestřel, nelze než v obecné rovině souhlasit. Je-li podkladem pro záznam bodů pravomocné rozhodnutí správního orgánu o přestupku [ve smyslu ve smyslu § 123b odst. 2 písm. b) zákona

o silničním provozu], správní orgán již nepřezkoumává jeho správnost a zákonnost či dokonce kvalifikaci skutku, jak už bylo řečeno v úvodní části argumentace soudu, ale soustředí se k vzneseným námitkám na to, zda jde o řádný podklad pro záznam, zda byl zaznamenán správný počet bodů. Ve vztahu k pokutovému bloku [v návaznosti na oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení dle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu] lze ve stručnosti shrnout, že je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je stanoví zejména § 84 a § 85 zákona o přestupcích, přičemž povaze blokového řízení korespondují strohé a zkratkovité formulace, pokud je z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, je-li zároveň konkrétní jednání v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, aby nebylo zaměnitelné s jiným (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20 nebo ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39).

Teprve v dalším žalobním bodu žalobce uvádí konkrétní výhrady vůči pokutovým blokům, které ovšem v řízení o námitkách takovýmto způsobem neuplatnil. Soud zdůrazňuje, že žalobce tak činí, aniž by zároveň správním orgánům rozhodujícím v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů vytýkal, že záznam bodů byl nesprávný, přestupků se nedopustil, s vydáním pokutových bloků nesouhlasil, nepodepsal je, apod.

Právní kvalifikaci jednání v pokutovém bloku ze dne 3. 12. 2014 série ■■■ č. ■■■ učiněnou prostřednictvím údaje „125c/1k) zák. č. 361/2000 Sb.“ považuje soud za dostatečnou, nikoli vadnou. Jde o jednoznačný odkaz na § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Spolu s odkazem na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, podle kterého je povinností řidiče motorového vozidla být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu, a popisem jednání slovy „řídil ... a nebyl připoután bezpečnostním pásem“ je pokutový blok co do popisu přestupkového jednání a právní kvalifikace řádným rozhodnutím o přestupku. I místo přestupkového jednání je dostatečně určité a ve spojení s popisem jednání žalobce skutek dostatečně individualizuje. Pokud se žalobce zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě na místě žalobce nebránil (což jsou podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích), nebyl důvod místo spáchání přestupku popisovat podrobněji, než bylo učiněno, pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích. Soud nezjistil, že by na pokutovém bloku chyběl otisk úředního razítka.

I pokutový blok ze dne 6. 5. 2014 série ■■■ č. ■■■ považuje soud za dostatečně určitý. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb. za porušení povinnosti uvedené v § 18 odst. 4 uvedeného zákona a jednání spočívalo právě v překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci, když přestupkového jednání se žalobce dopustil v obci Smržovka na silnici I/4. Namítá-li žalobce, že správná kvalifikace jednání měla být uvedena podle § 18 odst. 4 písm. a) zákona o silničním provozu, pak soud uvádí, že citované ustanovení není rozčleněno na jednotlivá písmena. Opět lze uvést, že nebránil-li

se žalobce zjištění a prokázání přestupku a souhlasil s potrestáním na místě, nebylo třeba, aby bylo místo přestupkového jednání blíže specifikováno. Postačilo, že z pokutového bloku lze seznat, že k překročení nejvyšší dovolené rychlosti došlo v obci a na jaké ulici. Uvedením těchto údajů spolu s identifikací přestupce a doby spáchání přestupku byl skutek jednoznačně identifikován. Uvádí-li nyní žalobce, že předmětná komunikace probíhá obcí Smržovka v délce cca 5,5 km, soud připomíná, že v řízení o námitkách, ani v soudním přezkumném řízení, nemohou být řešeny skutkové otázky týkající se přestupkového jednání. Zásadně je nutno připomenout, že pokuta za přestupek dle zákona o silničním provozu je podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích ukládána jen tehdy, je-li přestupek spolehlivě zjištěn. K námitkám týkajícím se identifikace oprávněné osoby, která pokutový blok vydala, soud odkazuje na závěry Nejvyššího správního soudu v již citovaném rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. Podle tohoto rozsudku chybějící uvedení funkce nebo služebního čísla či chybějící podpis oprávněné osoby, která pokutový blok vydala, pokud ji lze identifikovat, zpravidla nebude mít vliv na způsobilost pokutového bloku. Na předmětném pokutovém bloku nechybí údaje o osobě, která pokutový blok žalobci vystavila. Je zde uvedeno její jméno, příjmení, hodnost, identifikační číslo i podpis. Pokutový blok má veškeré náležitosti a byl způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

K pokutovému bloku ze dne 11. 11. 2013 série ■■■ č. ■■■ soud konstatuje, že přestupkové jednání a jeho právní kvalifikace byly uvedeny určitě a dostatečně. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. za porušení povinnosti uvedené v § 18 odst. 4 uvedeného zákona a jednání spočívalo právě v překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci, když přestupkového jednání se žalobce dopustil v Jablonci nad Nisou, v ulici U Přehrady, kde mu byla naměřena rychlost 65 km/h. Místo spáchání přestupku nebylo třeba blíže popsat např. kilometráží, jak se toho teprve nyní žalobce domáhá, neboť skutkové okolnosti přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace nebyly sporné. Pokud by tomu bylo, nebyly by splněny zákonné podmínky pro projednání přestupku v blokovém řízení. Žádné takové výhrady však žalobce nikdy nevznese a neuplatňuje je ani nyní, pouze formálně zpochybňuje jednotlivé údaje na pokutovém bloku, který bez výhrad podepsal při zaplacení uložené pokuty na místě.

Zcela shodně lze uvést i k námitkám vůči pokutovému bloku ze dne 19. 3. 2013 série ■■■ č. ■■■. I na tomto pokutovém bloku bylo jednání žalobce dostatečně individuálně popsáno (uvedena identifikace přestupce, vozidla, data a přesné hodiny přestupkového jednání, jeho místa uvedením obce a silnice I/35) a kvalifikováno uvedením odkazu na § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu spolu s odkazem na § 18 odst. 4 uvedeného zákona a popisem jednání „rychlost jízdy v obci RJ 50/70/67“.

Rovněž výtku nedostatečné právní kvalifikace ve vztahu k pokutovému bloku ze dne 29. 5. 2012 série ■■■ č. A ■■■ soud neuznal. Byť v pokutovém bloku nebyl odkaz na § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, v němž je stanovena nejvyšší dovolená rychlost v obci, lze z něj dle přesvědčení soudu právní kvalifikaci přestupkového jednání seznat. Žalobci byla pokuta ve výši 1 000 Kč uvedeného dne uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb. Podle uvedeného ustanovení se přestupku dopustí fyzická osoba tím, že v provozu na pozemní komunikaci při řízení motorového vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně

než 30 km/h. Odkaz na citované ustanovení spolu s uvedením naměřené rychlosti 71 km/h (viz. údaj rychlost 50/71 km/h) postačuje k individualizaci žalobceva protiprávního jednání tak, aby nemohlo být zaměněno s jiným skutkem, a jeho právní kvalifikaci. Lze dodat, že také z údaje rychlost 50/71 km/h, je zřejmé, že protiprávní jednání spočívalo právě v překročení nejvyšší dovolené rychlosti 50 km/h v ulici [REDAKCE]. Ohledně výtek o nedostatečném popisu místa a chybějící kilometráže soud odkazuje na shora uvedenou argumentaci. Žalobce opětovně uplatňuje pouze formální nedostatky vydaného pokutového bloku jako v předchozích případech.

Soud tedy uzavírá tím, že pokutové bloky, jejichž nedostatky žalobce namítal, byly způsobilými podklady pro zápis příslušného počtu bodů do registru řidičů. Protože, jak soud odůvodnil ve vztahu k jednotlivým pokutovým blokům, ve vydaných pokutových blocích bylo vždy řádně uvedeno, za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, nemohla vzniknout pochybnost o věcné příslušnosti orgánů policie, resp. obecní policie přestupky žalobce v blokovém řízení projednat ve smyslu § 86 písm. a), d) bod 1 zákona o přestupcích. Nelze dospět k závěru, že by správní orgány postupovaly při vyřízení námitek nezákonně.

V. Závěr soudu a náklady řízení

S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

O podané žalobě rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce a presumovaného souhlasu žalovaného.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení

rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 15. února 2016.

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu